

היחס בין מלכות פרס לאחרית הימים

ההגדרה החיצונית של מלחמת ישמעאל ועשיו, מלחמה בין שתי כוחות נפרדים

והערב-רב מערבבים את החסדים והגבורות זה בזה, וכפי שנתבאר לעיל, כשמערבבים את החסדים והגבורות מצד הקלקול שישנה התנגדות ביניהם, זה הופך למציאות של מלחמה, וכשהם מתערבבים מצד הקדושה זהו האופן של המיתוק שממתק אותם.

ונתבונן להבין, הרי גלות בתראה זה גלות אדום, אלא שבתוך הגלות אדום יש את גלות ישמעאל, ומצד כך, יש כאן **בחיצוניות** גילוי של ישמעאל וגילוי של עשיו שזה מה שגורם את המלחמה בין עשיו לישמעאל, וביחס הזה, יש את הגלות של ישראל אצל מלכות אדום ויש את הגלות של ישראל אצל ישמעאל.

אבל כל זה בתפיסה שיש כאן שני כוחות נפרדים, ישמעאל לעצמו, אדום לעצמו, וביחס לעצמם, הם עצמם נלחמים זה בזה, וביחס לגלות ישראל יש את מה שישראל נמצאים בגלות אדום ויש את המצאותם בגלות ישמעאל. - אלו הם ההגדרות הכלליות של הדברים.

שאלה: מהו המבט הפנימי של מה שמצינו בגמרות ובשאר מקומות בחז"ל את היחס בין מלכות פרס לאחרית הימים?

תשובה: נסביר את הדברים בשורש בלי להיכנס לפרטי עולם המעשה, וראשית נעמיד את התפיסות היסודיות והברורות המבוארות בדברי רבותינו, ולפי זה ביחס לסוגיא הזו - כידוע עד מאד, יש את הימין ושמאל דתיקון שהם אברהם ויצחק, ויש ימין ושמאל בקלקול, יש את ישמעאל, שהוא פסולת דאברהם, בימין, ויש את עשיו, שהוא פסולת דיצחק, בשמאל. והכח הזה של גבורות שבשמאל דעשיו מול החסדים שבימין דישמעאל, זה בחינה של מלחמה, אלא שכמובן ב'עץ חיים' ישנה סוגיא של מיתוק שזה תיקון, אבל מצד הקלקול, החסדים והגבורות מתנגדים זה לזה, זה בכללות עומק המלחמה שבין ישמעאל לעשיו שמתנגדים זה לזה.

וכידוע עד מאד, יש את הכח האמצעי שהוא עמלק, כלומר, יש בכח האמצעי את הערב-רב ואחד מחמשה מיני הערב-רב הוא עמלק,

ההגדרה העמוקה של המלחמה - משורש כח האמצע שביניהם שזה עמלק וערב-רב

ישראל, הם הם ה' מיני ערב-רב שעמלק הוא אחד מהם. וא"כ, בדבר שמחבר בין ישמעאל ועשיו שעי"כ נהיית המלחמה, ישנם שתי כוחות, כח החיצוני, כיון שישמעאל הוא חסד ואדום הוא גבורה, לכן נעשה כאן חסדים וגבורות שמתנגדים זה לזה, אבל ההבחנה העמוקה יותר של התנגדותם זה לזה היא דייקא מחמת עמלק ומחמת הערב-רב.

אבל בהגדרה העמוקה יותר - הרי גלות ישמעאל לא באה כגלות לעצמה אלא דייקא היא באה בתוך גלות אדום כידוע וכפי שהג"ר א מרחיב בדבר, ומונח כאן שעומק ההגדרה היא שהם באים דייקא בב"א מדין כח האמצע שמחברם שכפי שהוזכר זהו ערב רב ועמלק, שבאומות העולם בכלל, זה עמלק שהוא שורש כל האומות כמו שנאמר בקרא "ראשית גויים עמלק" (במדברי כד, כ), והיחס של הערב רב זהו הכח שגנוז בתוך ישראל, והיינו שהה' גבורות שגנוזים בתוך

גדר המלחמה הפנימית - מכח המלחמה שבתוך אדום עצמם ובמלחמה שבתוך ישמעאל עצמם

- וזה גופא עומק המלחמה שנמצאת ביניהם, כלומר, התחדש כאן בבלבול של סנחריב שהמלחמה היא לא רק ישמעאל כנגד עשיו ועשיו כנגד ישמעאל, אלא ישנה מלחמה בתוך ישמעאל וישנה מלחמה בתוך אדום, מכח הבלבול שנעשה בכל אחד מהם.

ומונחת כאן הגדרה יסודית מאד - הרי כדברי חז"ל בא סנחריב ובלבל את כל האומות כולם, וכיון ששורש כל האומות זה ישמעאל ועשיו, א"כ שורש הבלבול הוא בישמעאל ועשיו, והרי שהבלבול של סנחריב גורם שבישמעאל יש את אדום ובאדום יש את ישמעאל,

המלחמה המתגלה מצד נקודת האמצע, האי היא מלחמת גוג ומגוג

תפיסת הג' דקלקול, וזוהי המלחמה הפנימית בין ישמעאל לעשיו. וא"כ, לעומת המלחמה החיצונית שהיא בין שתי כוחות, בין חסדים לעצמם לבין גבורות לעצמם - שכהגדרה כוללת זה מגיע ממקום

ושורש המלחמה הזו, היא דייקא מצד נקודת האמצע שביניהם שהיא המלחמה הפנימית, והיא היא בעומק מלחמת גוג ומגוג כפי שנתבאר רבות במקומות אחרים שגוג זה אותיות ג' וג' כלומר, זה

בלבבי

חידושים תשפ"ו

בבסיס שו"ת לאחר שיעורים שבועי

ערב-רב, והרי ששורש המלחמה הפנימית היא מכח הערב-רב שמערבבם.

התפשטות הדעת שיש שם חסדים לעצמם וגבורות לעצמם - בעומק, הרי הדעת עצמה היא כח האמצע ודייקא ממנה מגיע שתי הכוחות של חסדים וגבורות - וזה גופא מה **שדעת** בגימטריא

השאלה העומדת במלחמה המתגלה השתא - אם זה מלחמה חיצונית או שמתגלה כאן תוקף המלחמה הפנימית

זמן הגאולה בעצם הוא ברדל"א (רישא דלא איתידע)² ואינו ידוע לשום צדיק בגן עדן או לשום מלאך.

אבל צריך להבין ביחס לשאלה מה יהיה, שבאמת זה תלוי ברדל"א ומצד כך, **זה לא ידוע לא בעולם הזה ולא בגן עדן לשום צדיק, ושום מלאך לא יודע את זה, - אף אחד לא יודע מתי תהיה הגאולה, וכל התאריכים שכתבו רבותינו זה רק התפשטות ההארה של הגאולה אבל זה לא זמן הגאולה בעצם, כי זמן הגאולה בעצם, הוא ברדל"א, הוא לא מודע.**

ולכן גם אם מגיעים אנשים ואומרים התגלה אלי צדיק בחלום³ וכו' כל אלו לא מעלים ולא מורידים כמעט כלום, - והרי גם הזמנים שכתבו רבותינו לגאולה, שבוודאי דבריהם אמת, אעפ"כ רואים שזה לא התקיים בפועל, ולכן גם צדיק שנמצא עכשיו בגן עדן ורואה שגם בשמים יש תכונה רבה מכח כך שמגיעה הגאולה, ועוד כל מיני דברים כגון אלו שנאמרו מצדיקים בגן עדן - על אף שאין כאן מטרה להחליש בני אדם - אבל אליבא דאמת זה לא מעלה ולא מוריד.

גילוי זמן הגאולה יתגלה לצדיקים שבארץ לפני שיתגלה בעולמות העליונים

שההלכה נמסרה לארץ, כך גם הגאולה תתגלה בארץ, ומלמטה ידעו גם למעלה.

וא"כ, אי אפשר לדעת את הזמן, ואי אפשר ג"כ לברר לפי"ז את העומק של מה שהוסבר לעיל, האם עיקר המלחמה שמתגלה השתא היא מלחמה של עשיו וישמעאל או שכבר מתגלה התוקף הגמור של מלחמה של ערב-רב שערבבו את ישמעאל ואת עשיו כל אחד מיניה וביה ואת עמלק שהוא אחד מהה' מיני ערב רב שהוא נקודת האצבע המצרפם שהיא תהיה המלחמה באחרית. זה בתמצית, התפיסה הפנימית לכל מהלך הדברים.

צריך להבין שכל השאלה שעומדת כאן היום בפועל למעשה - שזה מה שהתכוונו לשאול - האם המלחמה בין ישמעאל לעשיו המתגלה עכשיו¹, היא מלחמה חיצונית בלבד שמתגלה כאן בין אדם לישמעאל, או שמתגלה כאן הכח המחבר באמצע שזה גורם שזה יבוא למלחמת גוג ומגוג, זה עומק נקודת הנידון מהי המלחמה המתגלה עכשיו - ובוודאי שבאחרית זה יקרה, אבל בסדר הזה של כל ההתנגשויות ביניהם בכל העשרות שנים האחרונות בגילוי עד תוקף הדברים כפי שנמצא היום, כאן השאלה היא אם תתגלה כאן המלחמה הפנימית או לא.

ובוודאי שיש כאן גם מלחמה חיצונית בין ישמעאל לעשיו כמו שנתבאר, ובוודאי שמתנוצץ פה גם כח האמצע שנלחם, אבל כשיתגלה דייקא **התוקף** של המלחמה ביניהם מצד נקודת האמצע של הערב-רב - שזוהי ההגדרה של **גוג** - א"כ, זוהי המלחמה האחרונה של אחרית הימים.

ובהגדרה העמוקה - מה שייכול להיות לכל היותר זה שהתפיסה של **הגילוי** אם יתגלה זמן הגאולה, זה יתגלה לצדיקים בארץ לפני שהוא יתגלה בעולם העליון בבחינת 'אמת מארץ תצמח', שזה יתגלה למטה לפני שזה מתגלה למעלה, והיינו משום שזה לא שייך לגילוי של העולמות העליונים כפי מה שאנשים חושבים על פי כל מיני רמזים או גילויים עליונים.

שורש הגאולה הוא ברדל"א שזהו המלכות דעתיק העליונה, והמלכות דעתיק העליונה תתגלה במלכות התחתונה בארץ, - וכמו

שו"ת 110 היחס בין מלכות פרס לאחרית הימים
מספר שיעור בקול הלשון 1153547

1 איראן מול ארצות הברית.
2 הוא בחינה גבוהה ביותר באלוקות, שאינה באה כלל לידי גילוי, ורק לעתיד לבוא תתגלה. מבואר כי "רישא דלא איתידע" הוא פנימיות פרוצוף עתיק יומין, שאינו אפילו בבחינת שורש לנאצלים.

3 בלי להיכנס לכל האופנים שישנם בעולם.